

Talousvaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: EU:n kestävän rahoituksen taksonomia: Ilmastoa koskeva delegoitu säädös

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: EU:n kestävän rahoituksen taksonomia: Ilmastoa koskeva delegoitu säädös (E 120/2021 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- valtiovarainministeri Annika Saarikko, valtiovarainministeriö
- ympäristö- ja ilmastoministeri Emma Kari, ympäristöministeriö
- valtiosihteeri Maria Kaisa Aula, valtiovarainministeriö
- alivaltiosihteeri Leena Mörttinen, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Milla Kouri, valtiovarainministeriö
- valtiosihteeri Terhi Lehtonen, ympäristöministeriö
- neuvotteleva virkamies Tuomo Kalliokoski, ympäristöministeriö
- kansainvälisten asiain neuvos Teemu Seppä, maa- ja metsätalousministeriö
- erityisasiantuntija Katja Tuokko, työ- ja elinkeinoministeriö
- johtava asiantuntija Nina Männynmäki, Finanssivalvonta
- tutkija Olli-Pekka Kuusela, Elinkeinoelämän tutkimuslaitos ETLA
- vastuullisen sijoittamisen päällikkö Karoliina Lindroos, Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen
- johtaja Jyrki Ketola, Taaleri Oyj
- asiantuntija Mari Nasser, Energiateollisuus ry
- kestävän rahoituksen asiantuntija Venla Voutilainen, Finanssiala ry
- asiantuntija Juha Roppola, Metsäteollisuus ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Suomen Luontopaneeli
- Suomen Pankki
- Kuntarahoitus Oyj
- Keskuskauppakamari
- Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

- Pääomasijoittajat ry

Valiokunta on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT
- Suomen ilmastopaneeli
- Palkansaajien tutkimuslaitos

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Komission tiedonanto — EU:n kestävyysluokitusjärjestelmä, yritysten kestävyysraportointi, kestävyysmieltymykset ja luottamusvelvollisuudet: Rahoituksen suunta kohti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa

Komissio antoi 21.4.2021 otsikon mukaisen tiedonannon. Tiedonannon tietoja on osin päivitetty komission 6.7.2021 antamassa kestävä rahoituksen strategiassa, josta on annettu E-kirje (E 102/2021 vp). Strategia ei kuitenkaan kata kaikkia tiedonannon sisältämiä tietoja, minkä takia on tarve erikseen lyhyesti avata myös tiedonannon keskeinen sisältö.

Tiedonannossa todetaan, että Euroopan rahoitusjärjestelmän on tiedonannon mukaan muututtava kestävämmäksi, jotta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet voidaan saavuttaa. Tämä vaatii sekä vakaata rahoitusmarkkinalainsäädäntöä että selkeää siirtymäpolkua hiilineutraaliin liiketoimintamalliin yrityksille. Jotta investoinnit saadaan skaalattua tukemaan kestävä ja kattavaa elpymistä Covid19-kriisistä ja Euroopan pitkäaikaista kestävä taloudellista kasvua, Euroopan finanssisektorilla on tehtävä tarpeellisia muutoksia. EU:ssa on tehty jo työtä kestävä rahoituksen ekosysteemin luomiseksi EU:n taksonomian, tiedonantovelvoiteasetuksen ja vähähiiliset viitearvot -muutosasetuksen osalta.

Tiedonannon kanssa samassa paketissa komissio julkaisi EU:n taksonomian ilmastoa koskevan delegoidun säädöksen, lainsäädäntöehdotuksen yritysten kestävyysraportointia koskevaksi direktiiviksi (CSRD) (COM(2021) 189 final) (U 29/2021 vp) sekä muutamien finanssimarkkinalainsäädäntöjen delegoitujen säädösten muutokset asiakkaan kestävyysmieltymysten selvittämisestä sijoitus- ja vakuutusneuvonnassa, luottamusvelvoitteista sekä tuotehallintamenettelyistä ja -valvonnasta. Tiedonannossa avataan edellä mainittuja ehdotuksia ja delegoituja säädöksiä.

EU:n kestävä rahoituksen luokitusjärjestelmä — Taksonomia

Tiedonannossa taustoitetaan luokitusjärjestelmän kokonaisuutta sekä kerrotaan ilmastoa koskevan delegoidun säädöksen valmisteluprosessista ja kriteeriehdotuksiin tulleista kommentteista. Kokonaisuuden ymmärtämisen kannalta ja toiston välttämiseksi taksonomian ilmastoa koskevaa delegoitua säädöstä koskevat kohdat käsitellään tässä kirjelmässä myöhemmin kyseistä delegoitua säädöstä koskevassa kohdassa.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

Tiedonannossa kerrotaan taksonomian ja sen teknisten arviointikriteerien tulevaisuudesta. Tiedonannossa tuodaan esille, että komission yhteinen tutkimuskeskus julkaisi maaliskuussa 2021 raportin, joka kartoitti ydinvoiman vaikutuksia ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen kannalta. Raportti oli arvioitavana EU:ssa EURATOM-sopimuksen 31 artiklan asiantuntijatyöryhmässä ja muun muassa terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevässä SCHEER-komiteassa (the Scientific Committee on Health, Environmental and Emerging Risks), jotka antoivat lausuntonsa raportista heinäkuun alussa. Tämän hetken tiedon mukaan komissio aikoo antaa loppuvuoden aikana taksonomia-asetuksen ilmastoa koskevan täydentävän delegoidun säädöksen, jossa määritettäisiin tekniset arviointikriteerit ydinenergialle. Lisäksi tiedonannon mukaan täydentävässä delegoidussa säädöksessä määritettäisiin tekniset arviointikriteerit maakaasulle ja siihen liittyville teknologioille, jotka täyttävät taksonomia-asetuksen vaatimukset niin kutsutuille siirtymätoiminnoille.

Lisäksi tiedonannon mukaan komissio julkaisee myöhemmin tänä vuonna erillisen delegoidun säädöksen koskien muiden taksonomia-asetuksen ympäristötavoitteiden teknisiä arviointikriteerejä. On odotettavissa, että komissio myöhästyy tästä aikataulusta ja delegoitu säädös julkaistaan vuoden 2022 puolella. Kestävän rahoituksen foorumi julkaisi raportin koskien sen ehdotuksia kyseisiksi teknisiksi arviointikriteereiksi, jota komissio käyttää pohjana delegoidulle säädökselle. Eduskuntaa tullaan informoimaan näistä taksonomian teknisistä arviointikriteereistä erikseen.

Kestävän siirtymän rahoittaminen

Tiedonannossa todetaan, että vaikka taksonomia on tärkeä väline rahoituksen ohjaamisessa kestäviin ratkaisuihin, sillä on rajansa. Komissio tunnustaa, että kaasun rooli kestävän rahoituksen kriteereissä on herättänyt runsaasti keskustelua. Maakaasulla on rooli siirtymässä kohti vähähiilisyyttä, mutta komissio ei ole määrittänyt sille teknisiä arviointikriteerejä. Komissio harkitsee esittävänsä erillistä lainsäädäntöä, joka käsittelee sitä, miten esimerkiksi jotkin energia-alan toiminnot kuten maakaasu voisivat tukea siirtymistä ilmastoneutraaliuteen tulevan vuosikymmenen aikana. Tiedonannosta voidaan lukea, että komission lainsäädäntöehdotus käsittelee sitä, millä aikavälillä nämä tietyt taloudelliset toiminnot voitaisiin katsoa tukevan siirtymää ilmastoneutraaliuteen EU:n vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti. Tiedonannon mukaan tällainen lainsäädäntöehdotus mahdollistaisi Eurooppa-neuvoston 11.—12.12.2020 päätelmien kirjausten noudattamisen. Tiedonannossaan komissio myös muistuttaa, että maakaasuinvestoinnit voivat taustakohtaisesti saada rahoitusta EU:n rahoitusinstrumenteista.

Tiedonannossaan komissio korostaa, että kaikki yritykset voivat investoida vihreisiin toimintoihin joko hyödyntämällä taksonomiaa tai jotain muuta tieteeseen perustuvaa metriikkaa. Kuitenkin siirtymä ilmastoneutraaliuteen ja kestäväan talouteen ei tapahdu hetkessä, vaan ajan kanssa. Komissio on antanut kestävän rahoituksen foorumille tehtäväksi neuvoa komissiota siirtymärahoituksen osalta. Foorumi julkaisikin raportin asiasta maaliskuussa 2021, mutta jatkaa työskentelyä vielä aiheen parissa.

Yhdenmukainen ja johdonmukainen yritysten kestävyyttä koskevien tietojen raportointi

Tiedonannossaan komissio kertoo lyhyesti myös julkaisemastaan yritysten kestävyysraportointia koskevasta direktiiviehdotuksesta (CSRD). Direktiiviehdotuksella uudistettaisiin muun kuin taloudellisen tiedon raportointia koskeva direktiivi (NFRD) ((EU) 2014/95). Direktiiviehdotuksel-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

la luotaisiin pohja toimivalle kestävyystietojen välittämiselle rahoitusarvoketjussa ja muille sidosryhmille. On Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden mukaista, että direktiiviehdotuksen soveltamisalaan kuuluvat yritykset raportoivat niiden liiketoimintamallien ja -strategioiden vaikutuksista kestäväan ja ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisestä. Direktiiviehdotuksella varmistettaisiin, että finanssimarkkinatoimijat saavat tiedot, joita ne tarvitsevat täyttääkseen jo niitä koskevat kestävyysraportointivelvoitteet. Direktiiviehdotus ottaa huomioon myöhemmin tänä vuonna julkaistavan kestäväan yritysten hallinnointi -aloitetta koskevan ehdotuksen.

Lisäksi direktiiviehdotuksella varmistettaisiin taksonomia-asetuksen raportointivaatimusten ja yritysten kestävyysraportoinnin yhteensopivuus. Direktiiviehdotuksella on muun muassa vaikutusta taksonomia-asetuksen 8 artiklan mukaiseen raportointivelvoitteeseen, joka nojautuu muun kuin taloudellisen tiedon raportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan. On keskeistä huomioida, että CSRD-ehdotuksen soveltamisalan muutos suoraan laajentaisi myös taksonomia-asetuksen 8 artiklan raportointivelvoitteen soveltamisalaa. Kyseinen taksonomia-asetuksen 8 artiklan tiedonantovelvoitetta koskeva delegoitu säädös annetaan on annettu kesällä 2021 ja sen sisältämiä taloudellisia indikaattoreita taksonomian mukaisuudesta aletaan osin soveltaa jo vuoden 2022 alusta. Tiedonannon mukaan komissiolla on tarkoituksenaan varmistaa, että yrityksen taikka taloudellisen toiminnon osalta voitaisiin raportoida taksonomian mukaisuudesta mutta myös tulevaisuuteen katsovista liiketoimintasuunnitelmista.

Direktiiviehdotuksesta on annettu erillinen U-kirje (U 29/2021 vp), jossa valtioneuvoston kanta direktiiviehdotukseen muodostetaan.

Kestävyysmieltymykset ja luottamusvelvollisuudet

Tiedonannon yhteydessä komissio antoi kuusi delegoidun säädöksen muutosta, joista osa on annettu rahoitusvälineiden markkinat II -direktiivin (MiFID II) ((EU) 2014/65) ja vakuutusten tarjoamisesta annetun direktiivin (IDD) ((EU) 2016/97) nojalla koskienasiakkaan soveltuvuusarviointia kestävyysnäkökulmista sekä joista osalla yhdenmukaistetaan sääntelyä tiedonantovelvoiteasetuksen ((EU) 2019/2088) velvoitteiden kanssa paremmin yhteensopivaksi. Muutosten johdosta vakuutus- ja sijoitusneuvojien olisi hankittava jatkossa sijoitus- ja vakuutusneuvonnansoveltuvuusarvioinnin osana myös tietoa asiakkaan kestävyysmieltymyksistä. Komission mukaan tällä varmistetaan, että kestävyteen liittyvät näkökulmat tulee systemaattisesti otettua huomioon vakuutus- ja sijoitusneuvonnassa. Komission näkemyksen mukaan kyseinen toimi vahvistaa vähittäissijoittajien mahdollisuuksia sijoittaa ilmastoon, ympäristön tai yhteiskunnan suhteen suotuisiin kohteisiin, jos niin haluavat. Delegoiduissa säädöksissä olevien luottamusvelvollisuutta ja tuotehallintamenettelyjä ja -valvontaa koskevien säädösten uudistamisen osalta komission tarkoituksena on selkeyttää ja johdonmukaistaa voimassaolevaa sääntelyä kestävyysnäkökulmien ja -riskien osalta.

Taksonomian ilmastoa koskeva delegoitu aset

Taustaa — taksonomia-asetus

Taksonomia-asetuksella luodaan luokitusjärjestelmä ympäristön kannalta kestävinä sijoituskohteina pidettäville taloudellisille toiminnoille. Taksonomia-asetuksessa määritetään kuusi ympä-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

ristötavoitetta, joiden merkittävä edistäminen olisi asetuksen mukaan ympäristön kannalta kestävä: 1. ilmastomuutoksen hillintä, 2. ilmastomuutokseen sopeutuminen, 3. vesivarojen ja meren luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen, 4. siirtyminen kiertotalouteen, 5. ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen sekä 6. biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojeleminen ja ennallistaminen.

Jotta taloudellinen toiminta voisi olla ympäristön kannalta kestävä taksonomia-asetuksen tarkoittamassa mielessä, sen tulisi merkittävästi edistää yhtä tai useampaa edellä mainittua ympäristötavoitetta, eikä se saisi aiheuttaa yhdellekään ympäristötavoitteista merkittävää haittaa. Lisäksi sen tulisi täyttää sosiaaliset vähimmäistason suojavaatimukset, joihin sisältyy muun muassa ihmisoikeudet. Tarkemmat ja sektorikohtaiset tekniset arviointikriteerit annetaan komission delegoiduilla säädöksillä. Nyt kyseessä olevalla delegoidulla asetuksella luodaan tekniset arviointikriteerit ilmastomuutokseen liittyville ympäristötavoitteille. Muiden neljän ympäristötavoitteen tekniset arviointikriteerit ovat parhaillaan valmistelussa. Kaikille sektoreille ei tule teknisiä arviointikriteerejä, minkä takia jotkin sektorit automaattisesti jäävät taksonomian ulkopuolelle. Esimerkiksi ilmastomuutoksen hillinnän ympäristötavoitteiden tekniset arviointikriteerit on valmisteltu niille sektoreille, joilla on joko merkittävät hiilidioksidipäästöt tai joilla on muuten merkittävä mahdollisuus edistää ilmastomuutoksen hillitsemistä.

Julkaistu delegoitu säädös koskee ilmastomuutoksen hillinnän ja ilmastomuutoksen sopeutumisen ympäristötavoitteita. Elokuussa 2021 julkaistiin kestävä rahoituksen foorumin alustavat ehdotukset neljän muun ympäristötavoitteen teknisiksi arviointikriteereiksi.

Taksonomian ilmastoa koskeva delegoitu asetus

Komission delegoitu asetus koostuu itse delegoidusta asetuksesta sekä sen liitteistä. Delegoitu säädös sisältää vain kolme artiklaa, jotka määrittävät, että ilmastomuutoksen hillitsemisen teknisen arviointikriteerit ovat liitteessä I ja ilmastomuutoksen sopeutumisen tekniset arviointikriteerit ovat liitteessä II. Kolmas artikla koskee delegoidun säädöksen voimaantuloa. Delegoitua säädöstä olisi sovellettava 1.1.2022 alkaen. Delegoidun säädöksen johdanto-osiossa taustoitetaan delegoitua säädöstä ja osaksi liitteiden sisältämien sektoreiden ja teknisten arviointikriteerien osalta tehtyjä ratkaisuja ja tulevaisuutta. Johdanto-osion mukaan esimerkiksi maataloudelle tehdään tekniset arviointikriteerit sen jälkeen, kun yhteisestä maatalouspolitiikasta on sovittu EU-tasolla. Lisäksi johdanto-osion tekstin mukaan metsiä ja bioenergiaa koskevat kriteerit päivitetäisiin uuden metsästrategian julkaisun ja uusiutuvan energian direktiivin (REDII)(EU) 2018/2001) uudistuksen jälkeen. Komissio julkaisi esitykset uusiutuvan energian direktiivistä ja maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloussektoria koskevasta asetuksesta (LULUCF) ((EU) 2018/841) 14.7.2021 osana komission 55 -valmiuspakettia. Lisäksi myös EU:n metsästrategia julkaistiin 16.7.2021. Lisäksi huhtikuissa komission tiedonannossa, jota käsitellään E-kirjeen 1. osiossa, kerrotaan, että delegoitua säädöstä päivitetäisiin tämän hetken tiedon mukaan myöhemmin tänä vuonna ydinvoiman ja maakaasun osalta.

Ilmastomuutoksen hillinnän tekniset arviointikriteerit — Liite I

Ilmastomuutoksen hillinnän ympäristötavoitteen osalta teknisiä arviointikriteerejä on yhdeksälle eri sektorille: 1. metsätalous, 2. ympäristön suojeleminen ja palauttaminen, 3. tuotanto, 4. ener-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

gia, 5. vesi- ja jätehuolto, 6. liikenne, 7. rakennukset ja kiinteistöala, 8. tieto- ja viestintä sekä 9. ammatilliset, tieteelliset ja tekniset toiminnot. Yhteensä teknisiä arviointikriteerejä on 88 eri toiminnolle. Alla keskitytään kuvaamaan niitä toimintoja ja niiden teknisiä arviointikriteereitä, jotka ovat joko merkittäviä tai niihin on muuten ollut tarvetta kiinnittää huomiota. On kuitenkin tärkeää huomioda, että määrällisesti suurimmasta osasta kriteereistä ei ole noussut keskustelua ja niitä on pidetty lähtökohtaisesti toimivina.

Luku 1 — metsätalous

Liite I:n 1. luvussa määritetään kriteerit metsätalouteen (*forestry*) liittyville toiminnoille. Metsätalouteen liittyviä toimintoja on neljä: 1.1 metsittäminen, 1.2 metsien kunnostaminen ja ennallistaminen, sisältäen uudelleenmetsittämisen ja metsien luontaisen uudistamisen voimakkaan häiriön jälkeen, 1.3 metsien käsittely (*forest management*) ja 1.4 metsien suojelu. Metsätalouteen liittyviä kriteereitä on tarkasteltu etenkin metsien käsittelyä (1.3) koskevien kriteerien osalta. Kuitenkin kaikkien eri toimintojen kriteerit ovat monilta osin samankaltaisia.

Metsien käsittelyä koskevat kriteerit ovat osin vaikeasti ymmärrettäviä, tulkinnanvaraisia ja yksityiskohtaisia. Kriteerien osalta on tarve tehdä tarkastelua metsälö- ja hanketasolla tai ryhmätasolla, mikä eroaa aikaisemmin metsien kestävyyttä koskevasta lähestymistavasta EU-lainsäädännössä, jossa tarkastelu on systeeminen ja tapahtuu pääosin maatasolla. Näistä tärkeimmät säädökset ovat metsien hiilinielut EU:n ilmastokehikkoon liittävä LULUCF-asetus ja laaja-alaisemmat metsänhoidon kestävä hoidon ja käytön kriteerit sisältävä uusiutuvan energian direktiivi, joihin viitataan myös kriteereissä, mutta osin epäjohdonmukaisesti. Esimerkiksi kriteereissä ohitetaan uusiutuvan energian direktiivin mahdollistama maatason tarkastelu ja niissä viitataan direktiivin vaatimukseen, joka koskee ainoastaan maatalousbiomassoja. Lisäksi useassa kohdassa viitataan kansallisen lainsäädännön mukaisuuteen kuitenkin selventämättä kirjauksen merkitystä.

Metsien käsittelyä koskevaa toimintoa koskevat tekniset arviointikriteerit sisältävät käytännössä seuraavat asiat. 1. Metsänomistajalla on oltava metsätaloussuunnitelma, jolle on esitetty yksityiskohtaiset vaatimukset. Yksi vaatimuksista koskee yhteiskunnallisten asioiden huomioimista, jonka osalta erikseen mainitaan maiseman säilyttäminen ja sidosryhmien kuuleminen. Lisäksi esitetään vaatimus, että hiilirikkaat alueet eivät saa heikentyä. 2. Toiminnon on täytettävä ilmastohyötyanalyysi, jos metsälön koko on yli 13 hehtaaria. Ilmastohyötyanalyysivaatimus on osin epäselvä ja siten tulkinnanvarainen. Keskeinen vaatimus on, että toiminnon kautta tuotetaan nettopäästövähennys suhteessa tavanomaisiin alueelle suunniteltuihin käytänteisiin 30 vuoden aikana toiminnon aloituksesta. Mikäli ilmastohyödyt ovat valmiiksi korkealla tasolla, on vaatimus sitäkin tiukempi. Ilmastohyötyanalyysin osalta viitataan uusiutuvan energian direktiivin hankinta-aluekohtaisiin kriteereihin, jotka täyttämällä voisi ilmeisesti katsoa analyysin täytyneeksi. Uusiutuvan energian direktiivin maatason tarkastelua ei ole mahdollista hyödyntää, ja hankinta-aluekohtaisten kriteerien tarkastelua vaikeuttaa se, että uusiutuvan energian direktiivin kyseistä aihetta käsittelevää täytäntöönpanoasetusta ei ole vielä hyväksytty. Mikäli hankinta-aluekohtaiset kriteerit eivät täyty, täytyy suorittaa metsälökohtainen ilmastohyötyanalyysi, joka on hallinnollisesti paljon raskaampi vaihtoehto. 3. Toiminnon on lisäksi täytettävä pysyvyysvaatimus, jonka mukaan maankäytön muutoksen on kyseisellä metsäalueella oltava kielletty. Jos metsälön ilmastohyötyjen tuottamisesta joskus tulevaisuudessa poiketaan, on menetetyt ilmastohyödyt jollain vastaavalla toiminnolla kompensoitava. 4. Toiminnon osalta on tehtävä auditointi kahden vuoden

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

jälkeen toiminnan aloittamisesta ja sen jälkeen kymmenen vuoden välein. Sen voi tehdä toimivaltainen kansallinen viranomainen tai riippumaton kolmas osapuoli. Auditointi voidaan tehdä esimerkiksi metsäsertifiointiauditoinnin yhteydessä. 5. Tarkastelun voi tehdä myös ryhmäarviointilla, joka voidaan tehdä hankinta-alueella tai metsälöryhmälle, joka on luonteeltaan pysyvä ja homogeeninen. 6. Ei merkittävää haittaa -kriteeristö vaatii toiminnon osalta muun muassa perusteellista ilmasto- ja haavoittuvuusarviointia. Etenkin biodiversiteetin osalta kriteerit ovat vaikeasti tulkittavat ja todennettavat.

Suuret pörssiyhtiöt, sisältäen metsäteollisuusyhtiöt, joutuvat raportoimaan taksonomian mukaisuudesta, kun taas muille metsätalouden toimijoille ei ole pakottavaa velvoitetta soveltaa tai raportoida taksonomian mukaisuudesta. Metsätalouden kriteerit koskevat pitkälti metsänomistajien toimintaa. Raportointivelvoitensa takia metsäteollisuusyhtiöillä on todennäköisesti kiinnostusta osoittaa taksonomian mukaisuutensa, mikä voi luoda metsänomistajille paineita toimia taksonomian mukaisesti, vaikka suoranaistavelvoitetta ei ole.

Luku 3 — Tuotanto

Tuotantoluvun useissa osioissa hyödynnetään teollisuuden alojen taksonomian mukaisuuden arvioinnissa EU:n päästökaupan ilmaisjaossa sovellettavia vertailuarvoja. Teräksentuotantoa koskevan toiminnon (3.9) kriteereissä määritetään eri raudan- ja teräksen tuotannon vaiheille vertailuarvojen mukaan päästöraajat, niin että vertailuarvon alittava teollinen tuotanto voidaan laskea taksonomian mukaiseksi siirtymätoiminnoksi. Vain pieni osa eurooppalaista teollisuutta alittaa vertailuarvot, joten vain osa nykymuotoisesta EU:n terästuotantoa voidaan lukea taksonomian mukaiseksi toiminnoksi.

Teräksen osalta on huomattava, että kyse on kansainvälisesti vaihdetusta merkittävästä teollisuudenalasta, jolla on suoria ja epäsuoria kauppavaikutuksia. Siksi kansainvälisesti hyväksytyn laskentatavan kuten European Standard EN 19694, joka ottaa huomioon eri tuotannon vaiheiden yhteydet, on arvioitu välttävän väärinlaskennan riskejä paremmin kuin EU:n sisäisen ilmaisjakalaskentatavan, johon tekniset arviointikriteerit nojautuvat.

Vedyn tuotantoa koskevan toiminnon (3.10) arviointikriteereissä määritetään sähköstä tuotetulle vedylle 3tCO₂e/tH päästöraja. Päästörajan merkitystä vedyn mahdollistavalle liiketoiminnalle ja sen toimivuutta suomalaiselle vetysektorille on haastavaa arvioida.

Rakennusten rakennusosien tuotantoa koskevan toiminnon (3.5) kriteerien osalta voidaan todeta, että Suomessa on korkeammat rakennusosakohtaiset minimivaatimukset oville, seinille ja yläpohjille. Ainoastaan rakennusosakohtainen minimivaatimus ikkunoille vastaa suomalaisten minimivaatimusten vertailutasoa. Lisäksi Suomessa on korkeammat vaatimukset rakennuksen energiatehokkuuden parantamisesta korjaus- ja muutostöissä. Kriteerien soveltaminen näiltä osin pitäisi täytyä jo kansallisten vaatimusten noudattamisella.

Luku 4 — Energia

Liitteen 4. luvussa määritetään kriteerit 25 energian tuotantoa koskevalle taloudelliselle toiminnolle. Huomioitavaa on, että energiantuotantomuodoista ydinenergia ja maakaasu puuttuvat liit-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

teen toiminnoista ja niistä komission mukaan tultaisiin antamaan erillinen täydentävä delegoitu säädös. Luvussa luodaan selkeät tekniset arviointikriteerit muun muassa tuulivoimalle (4.3) ja aurinkoenergialle (4.1 ja 4.2). Alla on kuvattu muita energialuvun kriteerejä keskeisiltä osin.

Vesivoimaa koskevan toiminnon (4.5) tekniset arviointikriteereissä vaaditaan, että vesivoimahankkeen osalta on todistettava elinkaarianalyysillä, että sen päästöt jäävät alle 100gCO₂e/kWh rajan. Vaikka jotkin vesivoimalat vapautetaan tietyin poikkeuksin elinkaarianalyysin kriteeristä, suomalaisten vesivoimaloiden luokittelulle taksonomian mukaiseksi säädös todennäköisesti luo velvoitteen todistaa elinkaarenaikaiset päästöt. Vesivoiman on noudatettava vesiputedirektiiviä (EU 2000/60/EC) täyttääkseen ”ei merkittävää haittaa” -kriteerit. Tämän lisäksi ”ei merkittävää haittaa” -kriteereissä määritetään muita vesiputedirektiiviä yksityiskohtaisempia toimia, joiden tarpeellisuutta arvioidaan tapauskohtaisesti riippuen vaikutusalueen vesimuodostumien luonnollisista ekosysteemeistä. Näitä toimia voivat olla muun muassa kalojen kulkuun ja jokivesimuodostumien jatkuvuuteen liittyvät toimet. Kriteeristön merkitys riippuu siitä, mitä toimia pidetään tapauskohtaisesti tarpeellisina. Kriteeristön mukaan uuden vesivoimalahankkeen vaikutuksia on mahdollista kompensoida. Vesiputedirektiivissä ei säädetä tällaisesta kompensatiomekanismista ja vesien hyvän tilan tavoite koskee jokaista vesimuodostumaa.

Myös geotermisen energian toiminnon (4.6) mukaisten energianhankkeiden osalta on todistettava elinkaarianalyysillä, että hankkeen päästöt jäävät alle 100gCO₂e/kWh päästörajan. Elinkaarianalyysivaatimus voi luoda hankkeille tarpeen tilata erillinen kolmannen osapuolen tekemä selvitys elinkaarenaikaisista päästöistä.

Luvun 4.8, 4.20, 4.24 ja 4.13 toiminnot käsittelevät bioenergian eri tuotantomuotoja. Päätöksen tekoprosessin aikana komissio ehdotti aiemmin, että bioenergia olisi määritelty siirtymätoimeksi. Tätä siirtymäleimaa lopullisessa esityksessä ei ole, vaan kestävä bioenergian tuotanto katsotaan ilmastonmuutoksen hillinnän ympäristötavoitetta suoraan tukevaksi toimeksi, joka taksonomian mukaan merkittävästi edistää ilmastonmuutoksen hillintään. Bioenergiaa koskevien toimintojen kriteeristöissä on useita eroja suhteessa uusiutuvan energian direktiiviin.

Luvun 4.8, 4.20 ja 4.24 toiminnot sisältävät vaatimuksen siitä, että taksonomian mukaista, kiinteää biomassaa voisi käyttää vain ainoana polttoaineena sähköntuotannossa, yhteistuotannossa ja erillisessä lämmön ja jäähdytyksen tuotannossa. Kiinteiden fossiilisten polttoaineiden käyttö on taksonomian kriteerien ulkopuolella, jolloin myöskään kiinteitä monipolttoainekattiloita ei luokitella taksonomian mukaisiksi. Kriteeristöjen mukaan jätteen poltto, kierrätyspolttoaineiden käyttö ja fossiilisten käyttö eivät siis olisi mahdollista samassa kattilassa biomassan kanssa. Nykyisessä uusiutuvan energian direktiivissä vastaavaa vaatimusta ainoastaan biomassan käytölle ei ole, eikä heinäkuussa annetussa uusiutuvan energian direktiivin muutosehdotuksessakaan vastaavanlaista vaatimusta ole Suomessa monipolttoainekattiloiden on katsottu olevan kustannustehokkaita ja pienentävän riippuvuutta yhdestä ainoasta polttoainelähteestä. Tiukan tulkinnan mukaan kirjaus ei sallisi myöskään käynnistyspolttoaineena fossiilisia polttoaineita. Arviointikriteeri ei koske ainoastaan energian tuotantoa, vaan myös suomalaisia voimalaitosteknologian kehittäjiä taksonomian mukaisten investointien osalta.

Lisäksi bioenergian käyttöä sähköntuotannossa koskevan toiminnon (4.8) kriteeristö on voimassa olevaa uusiutuvan energian direktiiviä tiukempi pienten laitosten osalta. Kun uusiutuvan ener-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

gian direktiivin mukaan biomassaa käyttävät alle 20 MW kokonaislämpötehon rajan alittavat laitokset ovat nykyisen uusiutuvan energian direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, taksonomian arviointikriteereissä tällaista joustoa luovaa alarajaa biomassaa käyttäville laitoksille ei ole asetettu. Uusiutuvan energian direktiivin päivityksessä komissio ehdottaa, että alle 5 MW laitokset jäisivät soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi biokaasun ja biopolttoaineiden käyttöä liikenteessä ja bionesteissä koskevan toiminnon (4.13) kriteeristö on uusiutuvan energian direktiiviä tiukempi ruoka- ja rehukasveista valmistettujen biopolttoaineiden osalta, kieltäen näiden käytön kokonaan.

Luku 5 — Vesi- ja jätehuolto

Jätevesien keräyksen ja käsittelyn rakentamista, laajentamista ja toimintaa koskevan toiminnan (5.3) kriteerien uusien jätevedenpuhdistamoiden vuotuista nettoenergiankulutusta koskeva vaatimus on kunnianhimoinen ja edellyttää puhdistamoilla energiatehokkaita ratkaisuja ja energiaomavaraisuuden kasvattamista. Suomessa oman haasteensa energiankulutuksen alhaisena pitämiseen tuo pitkä talvi ja muun muassa rakennusten lämmityksen tarve. Tällä hetkellä on kuitenkin epäselvää, tulisiko kriteerien osalta huomioida rakennusinfra ylläpitoa, kuten lämmitystä ja valaistusta, nettoenergiankulutuksen laskennassa. Lisäksi toiminnon mittausyksikkö koskien nettoenergiankulutusvaatimusta eroaa Suomessa yleisesti käytetystä. Kriteereissä jätevedenpuhdistamon nettoenergiankulutusvaatimus ilmoitetaan yksikössä kWh/AVL/a eli asukasta kohden vuodessa, mutta Suomessa yleisesti käytettävät yksiköt energiankulutukselle ovat kWh/m³, MWh tai GWh/a. Jätevesien keräämisen ja käsittelyn uudistamista koskevan toiminnon (5.4) osalta on myös huomioitava, että Suomen maantieteellisiin olosuhteista johtuen vaikutusmahdollisuudet jätevedenpuhdistamoiden energiankulutuksen pienentämiseen puhdistamoita uusittaessa ovat rajallisia.

Luku 6 — Liikenne

Liikenteen osalta ilmastonmuutoksen hillinnän ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen tekniset kriteerit käsittävät sekä itse liikenteen että liikenteen vähähiilisten teknologioiden valmistuksen. Liikenne kokonaisuutena kuluttaa noin kolmanneksen EU:ssa käytetystä energiasta ja tuottaa noin neljänneksen EU:n kokonaispäästöistä. Kriteerit kattavat tie-, raide- ja vesiliikenteen sekä liikenteen infrastruktuuria.

Erona teknisen asiantuntijaryhmän pohjatyöhön, jota käsiteltiin E 85/2020 vp -kirjeessä, delegoitu säädös sisältää liikenteen osalta myös meriliikenteen. Delegoidun säädöksen johdanto-osiossa todetaan, että meriliikenteen arviointia tulee jatkaa ja mikäli on tarkoituksenmukaista, asettaa teknisiä kriteerejä meriliikenteelle vuodesta 2026 alkaen. Myös lentoliikenteen arviointia tulee jatkaa ja mikäli on tarkoituksenmukaista, asettaa teknisiä kriteerejä myös lentoliikenteelle.

Ilmastonmuutokseen liittyvistä meriliikenteen kriteereistä kunnianhimoisin, aluksen nollapäästöisyyteen perustuva kriteeri on voimassa ilman määräaika. Muut tekniset kriteerit ovat voimassa vuoden 2025 loppuun. Nämä kriteerit mahdollistavat taksonomian piiriin pääsyn tietyt vaatimukset täyttävillä hybridialuksilla tai tiukennetun kansainvälisen merenkulkujärjestö IMO:n energiatehokkuusindeksin (EEDI) sekä vaihtoehtoisia polttoaineita koskevan vaatimuksen perus-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

teella tai sen perusteella, että maantieliikenteen kuljetuksia siirtyy vesille. Yksinomaan fossiilisten polttoaineiden kuljetukseen keskittyvät rahdit on suljettu kestävän toiminnan ulkopuolelle.

Meriliikenteen kriteerit eivät ole kaikelta osin kattavia alustyyppien osalta ja ne suosivat niitä vaihtoehtoisia polttoaineita, jotka eivät tuota käytönaikaisia päästöjä eli päästöjä putken päästä (kuten vety, ammoniakki, akut). Kattavuudessa on puutteita yhdistettyjen matkustaja- ja rahtiliikenteen alusten osalta sekä EEDI:n pohjautuvien kriteerien osalta. Meriliikenteen kriteerit ovat myös osin vaikeasti ymmärrettäviä ja niiden toimivuuteen liittyy avoimia kysymyksiä. Jatkossa kriteereiden tulkinnalla voidaan vaikuttaa siihen, miten tehokkaasti ne edistävät investointeja päästöjä vähentäviin toimintoihin. Liian kapea-alainen tulkinta fossiilisten polttoaineiden kuljetusten ulosrajaamisen kohdalla voisi tahattomasti vaikeuttaa esimerkiksi siirtymää vaihtoehtoihin polttoaineisiin. Aluksella on usein mahdollisuus kuljettaa myös muuta lastia kuin fossiilisia polttoaineita.

Kuljetusinvestointien osalta kalustoon kohdistuvat vaatimukset on sidottu lähtökohtaisesti puhtaita- ja energiatehokkaita ajoneuvohankintoja koskevaan direktiiviin ((EU) 2019/1161), joka määrittelee julkisten hankintojen osalta puhtaan kaluston.

Luku 7 — Rakennukset ja kiinteistöala

Uusien rakennusten energiatehokkuutta koskeva teknisten arviointikriteerien vaatimus (7.1), joka ilmaistaan primäärienergiankulutuksena, on vähintään kymmenen prosenttia tiukempi kuin kansallisesti säädetty lähes nollaenergiarakennuksia koskeva vaatimus. Suomessa lähes nollaenergiarakentamista koskevat vaatimukset on esitetty rakennusten energiatehokkuutta koskevassa ympäristöministeriön asetuksessa (101/2017). Lisäksi kriteerinä koskien yli 5 000 neliömetrin uudisrakennuksia on ulkovaipan lämpövuotokuvaus- ja tiiviysmittausvaatimukset sekä vaatimus esittää rakennuttajille ja sijoittajille yli 5 000 neliömetrin uudisrakennusten EN-standardin EN 15978 mukaisen elinkaaren hiilijalanjäljen arvioinnin tulokset. ”Ei merkittävää haittaa” -kriteerien osalta normivirtaamakriteerit vesikalusteille ovat pääosin vastaavat tai alempia kuin Suomessa voimassa olevat määräykset. Luvanvaraisessa rakentamisessa taksonomian mukaisen suihkuhanan käyttäminen edellyttäisi vähäistä poikkeamista rakennusluvan yhteydessä. Toiminnon ”ei merkittävää haittaa” -kriteereissä asetetaan vaatimus, että uutta rakennusta ei saa rakentaa maalle, joka on kansallisesti määritelty metsäksi kasvihuonekaasujen inventoinnissa tai joka vastaa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) määritelmää metsästä. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön määritelmän mukaan Suomessa on 22,1 miljoonaa hehtaaria metsämaata. Toisin sanoen rakennustoiminta ei voi olla taksonomian mukaista rakennettaessa näille alueille. Rakennustoiminta ei voi olla taksonomian mukaista myöskään maa-alueella, joka on pelto- tai viljelysmaata, jolla on korkea viljavuus tai korkea maanalainen biodiversiteetti. Rakennusalan toimijoilla voi olla hankaluuksia maaperän biodiversiteetin selvittämisessä.

Uusiutuvan energian teknologian asennusta, ylläpitoa ja korjausta koskevan toiminnon (7.6) teknisissä arviointikriteereissä määritetään, miten ja millaiset uusiutuvan energian teknologian huolto-, ylläpito- ja asennustoiminnot voivat olla taksonomian mukaisia. Huomioitavaa on, että osio sisältää uusiutuvan energian direktiivin mukaisia energiateknologioita, mutta osiosta puuttuvat bioenergia ja vesivoima. Muuten kriteerit huomioivat kattavasti erilaiset asennukseen, ylläpitoon

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

ja korjaukseen liittyvät toiminnot sisältäen muun muassa yhdistetyn lämmön- ja energiantuotannon samassa voimalassa (combined heat and power, CHP).

Rakennusten hankintaa ja omistamista koskevan toiminnon (7.7) teknisten arviointikriteerien pääajatuksen mukaan ennen 31.12.2020 rakennetun rakennuksen tulee olla vähintään energiatodistuksen A-luokkaa. Vaihtoehtoisesti rakennuksen on kuuluttava toiminnallisen primäärienergian kysynnän perusteella kansallisen rakennuskannan parhaimpaan 15 prosenttiin, osoitettuna riittävällä näytöllä, jossa vähimmillään verrataan kyseessä olevan rakennuksen energiatehokkuutta ennen 31.12.2020 rakennetun kansallisen tai alueellisen rakennuskannan energiatehokkuuteen ja jossa vähimmillään erotellaan asuinrakennukset muista rakennuksista. Todennäköisesti arviointikriteerin termi ”toiminnallinen primäärienergia kysyntä” tarkoittaa sisällöllisesti samaa kuin rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä (EPBD, 2010/31/EU) määritetty ”primäärienergiankäytön indikaattori”, jota direktiivin mukaan on käytettävä rakennuksen energiatehokkuuden ilmaisemiseksi energiatehokkuustodistusta ja energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamista varten. Rakennuksen voitaisiin osoittaa kuuluvan parhaimpaan 15 prosenttiin laskemalla sille primäärienergian indikaattori (Suomessa ns. E-luku) ja vertailemalla tätä arvoa rakennuskantaa koskeviin tilastoihin tai tietoihin. Vertailutietona voitaisiin Suomessa mahdollisesti käyttää tilastoaineistoa laadituista energiatodistuksista. Asumisen rahoitus- ja kehityskeskus ARA vastaa Suomessa energiatodistusrekisterin ylläpidosta ja on kehittämässä julkisesti esille laitettavaa tilastoa, jossa voidaan esittää rakennusluokittain E-luvun raja-arvot parhaalle 15 prosentille. Raja-arvot voidaan määrittää koskemaan vain ennen 31.12.2020 rakennettuja rakennuksia. Mahdollisesti vertailuaineistona voitaisiin käyttää myös Pitkän aikavälin korjausrakentamisen strategia 2020—2050 julkaistuja prosentuaalisia arvioita ennen vuotta 2020 rakennetun rakennuskannan sijoittumisesta erienergialuokkiin. Hankintaa ja omistusta koskevissa teknisissä arviointikriteereissä edellytetään myös, että uusien rakennusten, eli 31.12.2020 jälkeen rakennettujen, tulee täyttää kohdassa 7.1 uusien rakennusten energiatehokkuutta koskevat kriteerit, jotka ovat merkityksellisiä hankintahetkellä.

Luku 9 — Ammatilliset, tieteelliset ja tekniset toiminnot

Lähellä markkinatutkimusta, kehitystä ja innovaatiota koskevan toiminnon (9.1) kriteerit määrittävät, millainen tutkimustoiminta voidaan lukea taksonomian mukaiseksi. On huomioitava, että toiminnon kriteeristö rajaa ulos perustutkimuksen ja tutkimustoiminnan, joka ei ole lähellä kaupallistumista sekä konsulttipalvelut muilla kuin rakennussektorilla. Delegoidun säädöksen tekniset arviointikriteerit mahdollistavat lähellä markkinarajapintaa tapahtuvan vähähiilisiä ratkaisuja koskevan innovaatiotoiminnan ja perustutkimuksen tai ei-kaupallisen tutkimuksen, jos se kohdistuu hiilidioksidin talteenottoon ilmasta (9.2).

Ilmastomuutokseen sopeutumisen tekniset arviointikriteerit — Liite III

Ilmastomuutokseen sopeutumisen ympäristötavoitteen osalta teknisiä arviointikriteerejä on 13 eri sektorille: 1. metsätalous, 2. ympäristön suojeleminen ja palauttaminen, 3. tuotantoteollisuus, 4. energia, 5. vesi- ja jätehuolto, 6. liikenne, 7. rakennukset ja kiinteistöala, 8. tieto- ja viestintä, 9. ammatilliset, tieteelliset ja tekniset toiminnot, 10. rahoitus- ja vakuutustoiminnot, 11. koulutus, 12. terveyden ja sosiaalityön toiminnot sekä 13. taide, viihde ja virkistäytyminen. Yhteensä tek-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

nisiä arviointikriteerejä on otsikkotasolla 95 eri toiminnoille, mikä ei kuitenkaan kuvaa täysin kriteerien määrää ilmastonmuutoksen sopeutumisen kriteerien osalta.

Ilmastonmuutoksen sopeutumisen tekniset arviointikriteerit eroavat rakenteeltaan ilmastonmuutoksen hillitsemisen teknisistä arviointikriteereistä. Arviointikriteerien osalta ehdotus jakaa toiminnot kolmeen kategoriaan: 1. toiminnot, joiden itsensä ilmastokestävyys on varmistettu (adapted actions), 2. toiminnot, jotka mahdollistavat sopeutumista laajemmin yhteiskunnassa (enabling actions) sekä 3. toiminnot, jotka ovat sekä ilmastokestäviä itsessään että mahdollistavat laajempaa sopeutumista. Valtaosalle toiminnoista on määritelty kategorian 1. mukaisesti prosessiperusteiset kriteerit, jotka edellyttävät, että toimintoon kohdistuvat olennaiset ilmatoriskit arvioidaan uusimpaan tieteelliseen tietoon pohjautuen, että arvioitujen riskien vähentämiseksi ja hallitsemiseksi suunnitellaan ja toteutetaan ennakoivia sopeutumistoimia, joiden vaikutuksia seurataan. Kategorian 2. mukaisia, vain laajemmin sopeutumista edistäviä toimintoja, on vain muutama rahoitus- ja vakuutus- sekä taide, viihde ja virkistäytyminen -sektoreilla

Arviointikriteerien osalta lähtökohtana on, että kaikkien toimintojen osalta on varmistettava muuttuvan ilmaston vaikutusten riittävä ennakointi ja tarkoituksenmukaisen varautuminen sopeutumistoimien avulla. Vaikka eri toimintoihin kohdistuu erilaisia ilmatoriskejä riippuen toiminnon luonteesta, alueellisesta sijainnista ja sen aikajänteestä, on teknisten arviointikriteerien ehdottama menetelmä toimintoon kohdistuvien ilmatoriskien arvioimiseksi ja vähentämiseksi pitkälti yhteneväinen eri toimintojen osalta. Tästä johtuen eri toimintojen tekniset arviointikriteerit muistuttavat toisiaan. Teknisiä arviointikriteerejä enemmän eroavaisuutta on toimintokohtaisesti määritellyissä ”ei merkittävää haittaa” -kriteereissä, joilla pyritään varmistamaan, ettei toiminto aiheuta merkittävää haittaa muille ympäristötavoitteille.

Ilmastonmuutokseen sopeutumisen osalta ei nähdä tarvetta nostaa yksittäisten toimintojen teknisiä arviointikriteerejä esiin.

Valtioneuvoston kanta

Suomi on sitoutunut EU:n ilmastotavoitteisiin, Pariisin ilmastopöytäkirjaan ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden (Agenda 2030) toimeenpanoon. Lisäksi Suomella on kansallisesti kunnianhimoinen tavoite olla ilmastoneutraali yhteiskunta vuoteen 2035 mennessä. Komission kestävän rahoituksen hanke ja sen alaiset toimet ovat keskeisiä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden toteutumisessa ja rahoituksessa.

Kestävän rahoituksen toimien, kuten EU:n kestävän rahoituksen taksonomian, on tarpeen olla yhteensopivia keskenään ja muiden EU-kehikoiden kanssa. Valtioneuvoston näkemys koskien kestävää rahoitusta on päivitetty kestävän rahoituksen strategiaa koskevassa E-kirjeessä (E 102/2021 vp).

Suomi pitää delegoidun säädöksen tavoitetta ilmastonmuutoksen hillinnän ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen rahoittamisen edistämisestä tärkeänä. Delegoidun säädöksen monien taloudellisten toimintojen teknisiä arviointikriteerejä on pidettävä pääosin onnistuneina ja tavoitteita tukevin.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

Suomi pitää tärkeänä, että teknisten arviointikriteerien tulisi olla ymmärrettäviä, helppokäyttöisiä, yksitulkintaisia ja teknologianeutraaleja edistäessään samalla merkittävästi ympäristötavoitteita. Kriteerien ei tulisi luoda ristiriitaa olemassa olevan EU-lainsäädännön kanssa.

Metsätalouden osalta Suomi katsookin, että metsien käsittelyä koskevat tekniset kriteerit ovat osin vaikeasti ymmärrettäviä, tulkinnanvaraisia ja niiden täyttymisen todentaminen on vaikeaa, eikä kriteerejä voi kaikilta osin pitää tarkoituksenmukaisina. Lisäksi teknisissä arviointikriteereissä vaaditaan niiden mukaisuuden tarkastelua metsätila- tai hankinta-alueitasolla, kun aikaisemmin metsien käytön kestävyys todentamista koskevassa EU-lainsäädännössä tarkastelu on ollut systeemistä ja tapahtunut lähtökohtaisesti maatasolla. Näitä olemassa olevia EU-työkaluja, kuten uusiutuvan energian direktiiviä tai LULUCF-asetusta, ei ole kriteereissä täysimääräisesti ja johdonmukaisesti hyödynnetty. Suomi katsoo, että yksityiskohtaisen metsätalouden säätelyn tulisi pysyä jäsenmaiden toimivallassa.

Energiaan liittyvissä teknisissä arviointikriteereissä Suomi pitää valitettavana sitä, että vesivoimaa ja bioenergiaa kohdellaan eri tavoin kuin muita vähäpäästöisiä energiamuotoja. Suomi pitää valitettavana etenkin sitä, että arviointikriteerit eivät lue kiinteitä monipolttoainekattiloita kestäväksi bioenergian osalta.

Lisäksi Suomi pitää valitettavana sitä, että komissio ei ole sisällyttänyt ydinenergiaa koskevia teknisiä arviointikriteerejä ilmastoa koskevaan delegoituun säädökseen ja pitää tärkeänä, että komissio antaa asiasta täydentävän delegoidun säädösehdotuksen viivytyksettä. Suomi kiinnittää huomiota siihen, että asiantuntija-arvioiden valmistuttua kesällä 2021, komissio ei ole antanut jäsenvaltioille lisää yksityiskohtaista tietoa tai aikataulua siitä, miten se aikoo valmistella ja edistää ydinenergiaa koskevia arviointikriteerejä. Suomi kiinnittää huomiota siihen, että päästöttömien energialähteiden asema osana taksonomiaa on varmistettava teknologianeutraaliuden periaatteita noudattaen ja että epävarmuus ydinenergian kriteereistä vaikuttaa alan investointivarmuuteen.

Suomi vastustaa delegoidun säädöksen hyväksymistä nykyisessä muodossaan, sillä delegoitu säädös ei kaikilta osin toteuta taksonomia-asetuksessa määritettyä tahtotilaa eikä kaikkia teknisille arviointikriteereille tai niiden valmistelulle asetettuja ehtoja.

Samalla Suomi tiedostaa, että ilmastoa koskevan delegoidun säädöksen viivästyminen saattaa lisätä epävarmuutta rahoitusmarkkinoilla erityisesti niille toimijoille, joita taksonomian mukaiset tiedonantovelvoitteet koskevat.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Valiokuntakäsittelyn lähtökohdat. Talousvaliokunta on lausunut kestävä rahoituksen taksonomiasta useiden valtiopäiväasioiden käsittelyn yhteydessä (TaVM 8/2021 vp — HE 255/2020 vp, TaVL 36/2021 vp — U 43/2021 vp ja TaVL 6/2020 vp — E 62/2020 vp) ja näitä kannanottojaan täydentäen lausuu seuraavaa.

Pariisin ilmastopöytäkirjan tavoitteiden saavuttaminen ja ilmastomuutoksen hillitseminen edellyttävät, että myös pääomamarkkinat tukevat siirtymää kohti ympäristöllisesti kestävämpää talo-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

utta. Rahoitusmarkkinasääntelyn tehtävänä tässä kontekstissa on varmistaa, että markkinaehtoinen rahoitus tukee tarvittavia lisäinvestointeja ilmastopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Lainsäädäntötoimet tulee kuitenkin kohdistaa ensisijaisesti päästöjä aiheuttaviin toimintoihin, sillä rahoitusmarkkinasääntelyn kautta vaikuttaminen on hidasta ja vaikeasti ennakoitavan sijoittajien käyttäytymisen ja monipolvisten syy-seuraussuhteiden varassa. Rahoitusmarkkinoiden lainsäädäntöinstrumentteja ei tule myöskään käyttää niiden primääritavoitetta vaarantavalla tavalla. Talousvaliokunta kiinnittää huomiota siihen, että taksonomiasääntely vaikuttanee tulevaisuudessa rahoituksen hintaan ja yhtiöiden houkuttelevuuteen sijoituskohteina. Taksonomian yhteydessä mainittu toimenpiteiden vapaaehtoisuus on asiantuntijakuulemisen perusteella vähintäänkin tulkinnanvarainen asia. Kriteeristön soveltuvuutta tai vaikutuksia käytäntöön ei ole arvioitu riittävästi.

Talousvaliokunta tarkastelee valtioneuvoston kirjelmän mukaista lainsäädäntökokonaisuutta toimialansa mukaisesti ja edellä kuvattuun lähtökohtaan viitaten erityisesti rahoitusmarkkinoiden ja elinkeinoelämään kohdistuvien vaikutusten kannalta.

Keskeinen sisältö. Taksonomia-asetuksessa määritetään luokitusjärjestelmän ympäristötavoitteet, yleiset periaatteet ja tiedonantovelvoitekehikko. Asetus on käytännössä siis raportointilainsäädäntöä. Toimintojen tekniset arviointikriteerit määritetään komission delegoiduissa säädöksissä.

Toimintaa voidaan pitää taksonomian mukaisena, jos se tukee ympäristötavoitetta joko suoraan tai välillisesti mahdollistamisen kautta. Yksikään toimi ei saa aiheuttaa merkittävää haittaa yhdellekään ympäristötavoitteista. Lisäksi jokaisen toimen on täytettävä sosiaaliset vähimmäiskriteerit. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka toiminta olisi ympäristötavoitetta tukevaa, mutta aiheuttaa merkittävää haittaa jollekin ympäristötavoitteelle tai rikkoo esimerkiksi ihmisoikeuksia, sitä ei pidetä taksonomian mukaisena.

Muutosten tarkoituksena on tehdä läpinäkyvämmäksi, millaisia sijoituskohteita voitaisiin pitää ympäristön kannalta suotuisina ja millaisin ehdoin näin voitaisiin tehdä. Tarkoituksena on määritellä ympäristön kannalta kestäviä taloudellisia toimintoja ja periaatteita.

Sijoituskohteiden määrittely ja luokitus. Talousvaliokunta korostaa, että kohteen statukseen vaikuttavien kriteereiden tulee olla selkeitä, tieteelliseen tutkimustietoon perustuvia ja teknologia-neutraaleja. Lisäksi on tärkeää, että ympäristöasiantuntijoiden lisäksi myös talouden muut toimijat pystyvät ymmärtämään tekniset arviointikriteerit. Talousvaliokunta katsoo, että sääntely ei vastaa kaikilta osin näihin vaatimuksiin.

Sääntelykehikon johdonmukaisuuden vuoksi kriteerien olisi tarkoituksenmukaista nivoutua yhteen jo olemassa olevaan lainsäädäntöön ja kansainvälisesti tunnustettuihin sertifikaatteihin. Eroavaisuudet näiden ja taksonomian kriteereiden välillä aiheuttavat monitulkintaisuutta ja siten epävarmuutta oikeustilasta, mikä voi puolestaan heijastua halukkuuteen investoida uusiin teknologioihin.

Edelleen on syytä pitää esillä, että jos luokittelu tai määritelmät muuttuvat taajaan, kasvaa riski, että sijoittajat eivät tukeudu EU:n taksonomiaan valintoja tehdessään. Vähähiilisyyskehitystä tu-

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

kevien innovaatioiden markkinoille saattaminen ja skaalaaminen ovat pääomaintensiivisiä vaihteita; pilottilaitosten ja ensimmäisten teollisen mittakaavan toteutusten vaiheessa riskit ovat suuria ja investointisyklit pitkiä.

Jos kriteeristö ohjaa talouden toimijoiden päätöksentekoa epätarkoituksenmukaisesti, taksonomian vaikutus ei toteudu toivotulla tavalla. Valiokunta toistaa vielä aiemmin esittämänsä huomautuksen siitä, että saadun selvityksen perusteella jää osin epäselväksi, sovelletaanko vaatimuksia yksinomaan EU:n alueella sijaitseviin kohteisiin vai myös kolmansien maiden toimijoihin.

Arvio ehdotetun sääntelyn vaikutuksista Suomessa.

Raportointi. EU:ssa on vireillä useita lainsäädäntöhankkeita kestävyyskysymysten läpileikkäväksi sisällyttämiseksi yritystoimintaan. Kestävyysraportoinnin asettaminen osaksi yritysten pakollista raportointia on tunnistettu tärkeäksi keinoksi kestävyys siirtymän aikaansaamiseen. Keskeiseksi haasteeksi on tunnistettu edellä kuvatun luokittelun ja määrittelyjen yhteismitallisuuteen ja tarkoituksenmukaisuuteen liittyvä vaikeus, joka heijastuu siis myös raportointiin. Jos määrittelyyn ja luokitukseen kytkeytyy muita toimia tai seurauksia (verokohtelu, hallinnolliset helpotukset tai vaatimukset), myös näiden tavoitteiden saavuttaminen jää riippumaan taksonomian onnistumisesta.

Edellä sanottuun viitaten talousvaliokunta pitää tärkeänä, että taksonomian vaatimukset ovat yksiselitteisiä ja yhdensuuntaisia muista sektorilainsäädännöistä tulevien velvoitteiden kanssa ja että uudet kriteerit laaditaan siten, että niillä tosiasiallisesti edesautetaan mahdollisuuksia arvioida yrityksiä vertailukelpoiseen tietoon nojautuen.

Taksonomia-asetus yhdessä delegoidun säädöksen kanssa tulee väistämättä lisäämään PIE-yhteisöjen ja finanssimarkkinatoimijoiden raportointikustannuksia. Kustannuksiin vaikuttaa erityisesti delegoidun asetuksen teknisten arviointikriteerien käyttökelpoisuus.

Talousvaliokunta tähdentää, että valvonnassa tulee huomioida, että yksityiskohtaiset raportointivelvoitteet näyttäisivät muodostuvan ongelmaksi erityisesti niiltä osin kuin vielä ei ole olemassa keinoja saada sijoituskohteina toimivilta tahoilta tietoa eikä saatava tieto ole yhteismitallista tai raportointivelvollisuuden kohteena olevalla taholla ei ole ylipäänsä velvollisuutta tuottaa niitä. Riski raportointivelvoitteiden epä johdonmukaisuudesta on ilmeinen.

Metsät. EU:n perussopimukseen ei sisälly EU:n yhteistä metsäpolitiikkaa. Talousvaliokunta katsoo, ettei uudenkaan sääntelyn tule muuttaa tätä toimivaltajakoa, vaan ainoastaan luoda edellytykset käsitellä metsätalouden investointeja osana kestävä rahoitusta koskevaa kokonaisuutta. Metsiin liittyviä asioita kuitenkin sisältyy sektoripolitiikkoihin (ilmasto, maatalous, ympäristö). Tämä korostaa määrätietois ennakko vaikuttamisen merkitystä ja kestävä metsätalouden harjoittamisen edellytysten turvaamista myös näillä sektoreilla.

Päästövähennysten avulla ilmastonmuutoksen hillintään pyrkivän lainsäädännön tulee joka tapauksessa perustua lähtökohdalle, jossa tunnistetaan kestävästi tuotetuista uusiutuvista raaka-aineista valmistettujen tuotteiden rooli korvattaessa niiden uusiutumattomia vaihtoehtoja.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

Talousvaliokunta huomauttaa, että esimerkiksi biopohjaiset tuotteet ja metsäteollisuuden innovaatiot ovat kasvava ja merkittävä mahdollisuus suomalaiselle elinkeinoelämälle, kun fossiilista raaka-aineista tuotettujen materiaalien käyttöä ja niiden ympäristöhaittoja vähennetään siirtymällä biopohjaisiin materiaaleihin. Näiden ja esimerkiksi kiertotalouden kasvusta tulevien hyötyjen saavuttaminen edellyttää kuitenkin, että uusi luokitusjärjestelmä kohtelee tasapuolisesti sekä metsätaloutta että -teollisuutta muihin sektoreihin nähden.

Energia. Talousvaliokunta toteaa, että energiatoimiala on nykyisellään laaja-alaisesti ja yksityiskohtaisesti säänneltyä. Tässä katsannossa on huomionarvoista, että bioenergiaa koskevat arviointikriteerit eivät kaikilta osin ole yhdensuuntaisia EU:n uusiutuvan energian direktiivin kanssa. Taksonomian mukaista kiinteää biomassaa voisi käyttää vain ainoana polttoaineena sähkön tuotannossa, yhteistuotannossa ja erillisessä lämmön ja jäähdytyksen tuotannossa. Jätteen poltto, kierrätyspolttoaineiden käyttö ja fossiilisten polttoaineiden käyttö samassa kattilassa biomassan kanssa ei täyttäisi taksonomian vaatimuksia. Uusiutuvan energian direktiivissä vastaavaa vaatimusta biomassan käytölle ei ole. Näin ollen taksonomian sääntely on paitsi epäjohtonmukaista myös epäsuotuisaa. Monipolttoainekattiloiden on katsottu olevan kustannustehokkaita ja pienentävän riippuvuutta yhdestä energialähteestä. Tällä on merkitystä myös energian toimitusvarmuuden kannalta.

Valiokunta huomauttaa lisäksi, että taksonomiassa bioenergian käyttöä sähköntuotannossa koskevan toiminnon kriteeristö on uusiutuvan energian direktiiviä tiukempi pienten laitosten osalta. Biomassaa käyttävät alle 20 MW:n kokonaislämpötehon rajan alittavat laitokset ovat nykyisen uusiutuvan energian direktiivin soveltamisalan ulkopuolella, kun taksonomian arviointikriteereissä tällaista alarajaa biomassaa käyttäville laitoksille ei ole asetettu. Uusiutuvan energian direktiivin päivityksessä komissio ehdottaa, että alle 5 MW:n laitokset jäisivät soveltamisalan ulkopuolelle.

Talousvaliokunta yhtyy valtioneuvoston kirjelmässä esitettyyn kantaan siinä, että vesivoimaa ja bioenergiaa ei tule kohdella eri tavoin kuin muita vähäpäästöisiä energiamuotoja ja että myös ydinenergiaa koskevat tekniset arviointikriteerit olisi tullut sisällyttää ilmastoa koskevaan delegoituun säädökseen. Suomen kannalta on kriittisen tärkeää, että ydinvoima sisällytetään taksonomiaan ilmastokestävänä ratkaisuna.

Muita rajapintoja. Talousvaliokunta huomauttaa, että sääntely on pakottavaa raportoinnin sääntelyä yleisen edun kannalta merkittävälle eli PIE-yhteisöille (pörssiyhtiöt, luottolaitokset, vakuutusyhtiöt sekä eräät erityislainsäädännössä PIE-yhteisöiksi määritellyt yritykset) ja tämän myötä välillisesti myös niiden liikekumppaneille alihankinta- ja sopimusketjujen kautta. Näiden toimijoiden kannalta sääntelyn vapaaehtoisuus on näennäistä. Tässä yhteydessä on huomionarvoista, että PIE-yhteisöjen määritelmää koskeva EU-sääntely on tällä hetkellä muutosten kohteena (ks myös TaVL 28/2021 vp — U 29/2021 vp). Määritelmän mahdolliset muutokset vaikuttavat näin ollen myös taksonomian soveltamisalaan.

Muita ehdotetun sääntelyn epäsuoria, säädöstekstistä ilmenemättömiä vaikutuksia ovat useiden rahoitusmekanismien kytkökset taksonomiaan. Elpymisväline, kansallinen Ilmastorahastomme, valtion erityisrahoitusyhtiö ja julkiset hankinnat ovat merkittäviä potentiaalisia kanavia taksonomian heijastumisesta yritystoimintaan sääntelyn sanamuotoa huomattavasti laajemmin.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

Talousvaliokunta pitää valitettavana, että sääntely ei näytä edistävän teknologianeutraaliutta. Kriteerit tarkastelevat taloutta teknologiakohtaisesti jättäen huomiotta, että tuotantomuotoja ja käyttötarkoituksia yhdistellään. Kriteerit huomioivat arvoketjuja epäjohdonmukaisesti, esimerkiksi huomioiden tuotteen valmistusprosessin, mutta ei sen eri käyttövaihtoehtoja. Tutkimus ja innovaatiotoiminta on pääosin suljettu kriteerien ulkopuolelle, ja sellaisten uusien ratkaisuiden käyttöönotto, jotka eivät ole yleisesti tunnettuja, on merkittävältä osin taksonomian ulkopuolella.

Kokoavia huomioita. Talousvaliokunta korostaa jatkoon kannalta olevan tärkeää, että samalla kun epätarkoituksenmukaisia tai kehitystä haitalliseen suuntaan vieviä ehdotuksia tulee pyrkiä torjumaan, yhtä tärkeää olisi, että vastustamisen yhteydessä Suomi toisi neuvotteluihin omia, parempana pitämiään ratkaisuja yhteisesti sovittujen päämäärien saavuttamiseksi. Talousvaliokunta korostaa ennakkovaikuttamisen tärkeyttä, ja Suomen tulee kiireellisesti muodostaa selkeät kannat taksonomian seuraaviin vaiheisiin, kuten ympäristökriteereihin, ja vaikuttaa tehokkaasti komission suuntaan Suomen edun mukaisesti.

Rahoitusta ohjaavan lainsäädännöllisen viitekehyksen on oltava ennakoitavaa, johdonmukaista ja vaikuttavaa. Talousvaliokunta katsoo, että nyt ehdotettu delegoitu säädös ei toteuta taksonomia-asetuksessa määritettyä tavoitetta eikä teknisille arviointikriteereille tai niiden valmistelulle asetettuja ehtoja. Tämän vuoksi on perusteltua vastustaa ehdotettua lainsäädäntöä. Saadun selvityksen mukaan ehdotettua sääntelyä vastustavat juuri ne EU:n jäsenvaltiot, joiden lähtötaso ja tulevaisuuden tavoitteiden kunnianhimon taso on kaikkein korkeimmalla. Tämän tulee olla myös vahva viesti tulevien lainsäädäntöjen valmisteluun.

Talousvaliokunta huomauttaa, että taksonomian onnistuminen riippuu pitkälti siitä, että sen neljä keskeistä perusperiaatetta (selkeys, tiedepohjaisuus, teknologianeutraalius, vaikuttavuus) toteutuvat myös tulevassa lainsäädännössä ja sen täytäntöönpanossa. Sääntelyssä tulee ottaa huomioon jäsenvaltioiden maantieteestä ja ilmastosta johtuvat seikat, jotka tekevät yhtenäisestä, yksityiskohtaisesta, koko EU:n alueella sovellettavasta sääntelystä jäsenvaltioita epätasapuolisesti kohtelevan. Sääntelyyn tulee tunnistaa jäsenvaltioiden luonnonolosuhteiden erilaisuus. Talousvaliokunta korostaa ennakkovaikuttamisen merkitystä tällä hetkellä vireillä olevien monimuotoisuutta ja ydinvoimaa koskevien lainsäädäntöjen neuvotteluissa.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Talousvaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa edellä esitetyin täsmennyksin ja täydennyksin valtioneuvoston kantaan.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp

Helsingissä 25.11.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Sanni Grahn-Laasonen kok

varapuheenjohtaja Hanna Kosonen kesk

jäsen Atte Harjanne vihr

jäsen Mari Holopainen vihr

jäsen Hannu Hoskonen kesk

jäsen Eeva Kalli kesk

jäsen Riitta Mäkinen sd

jäsen Matias Mäkyne sd

jäsen Minna Reijonen ps

jäsen Janne Sankelo kok

jäsen Joakim Strand r

jäsen Hussein al-Tae sd

jäsen Veikko Vallin ps

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Teija Miller

valiokuntaneuvos Lauri Tenhunen

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp
Eriävä mielipide

Eriävä mielipide

Perustelut

EU:n taksonomia-asetusta tarkentava delegoitu säädös luo vapaaehtoisesti noudatettavat kriteerit rahoitusvirtojen ohjaamiseksi ilmaston kannalta kestävällä tavalla. Itse asetukset on tullut voimaan heinäkuussa 2020.

Luokituksen ulkopuolelle jääminen ei tarkoita, että toiminta olisi kiellettyä tai leimattu saastuttavaksi tai että toiminnalle ei voisi saada rahoitusta.

Suomi on sitoutunut kunnianhimoisiin kansallisiin ilmastotavoitteisiin ja toimiessaan EU:n ministerineuvoston puheenjohtajanaan vei läpi päätöksen EU:n ilmastotavoitteiden kunnianhimon tason nostamisesta. Osana Pariisin ilmastositoumusta Suomi on sitoutunut myös yksityisten rahavirtojen ohjaamiseen tukemaan ilmastotavoitteita.

Myös rahoitusmarkkinatoimijat ovat pitkään toivoneet yhtenäisiä, tieteeseen perustuvia kriteerejä kokonaisuutena kestävämmille vihreän kehityksen sijoituskohteille.

Delegoitu säädös taksonomian ilmastokriteereistä on ensimmäinen askel kestävyysluokittelun luomiseksi.

Päästöjen vähentämisen tulee olla taksonomian ilmastoa koskevien tavoitteiden arviointikriteerien perusta. Delegoidun säädöksen tekniset arviointikriteerit tukevat taksonomia-asetuksen ilmastonmuutoksen hillintää koskevia ympäristötavoitteita.

Pidämme arviointikriteerien kunnianhimon tasoa osin matalana. Delegoidun säädöksen "ei merkittävää haittaa" -kriteerit perustuvat pääosin olemassa olevaan lainsäädäntöön ja ovat siten määriteltävissä. Näistä puutteista huolimatta pidämme tärkeänä, että delegoitu säädös hyväksytään.

Taksonomian etenemisellä on suuri merkitys koko kestävä rahoituksen sääntelyn kokonaisuudelle, toisin sanoen yksityisten rahavirtojen ohjaamiselle ilmastokriisin ja luontokadon ratkaisemiseen, kiertotalouden edistämiseen sekä ilman, veden ja maaperän saastumisen vähentämiseen.

Delegoitu säädös taksonomian ilmastokriteereistä on ensimmäinen askel rahoituksen kestävyysluokittelun luomiseksi, ja sitä on mahdollista myöhemmin päivittää vastaamaan paremmin Pariisin sopimuksen mukaisesti kiristyviin ilmastotavoitteisiin.

Taksonomian uskottavuus edellyttää, että arviointikriteerien kokonaisuuteen otetaan mukaan vain todistetusti ilmastonmuutoksen hillintää tai ilmastonmuutokseen sopeutumista tukevia toimia. Kriteerien on voitava olla lainsäädäntöä tiukempia, sillä muuten koko taksonomia menettäisi merkityksensä. Kestävä rahoituksen tulee olla mahdollisimman yhteensopiva muiden Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kokonaisuuksien kanssa. Sen tulee tukea vuodelle 2050 sovitun EU:n ilmastoneutraaliustavoitteen ja EU:n biodiversiteettistrategian tavoitteiden saavuttamista.

Valiokunnan lausunto TaVL 53/2021 vp
Eriävä mielipide

Ilmastoa koskevasta delegoidusta säädöksestä äänestetään neuvostossa vahvistetun määräenemmistön mukaisesti. Sädöksen kaataminen vaatii vähintään 72 % neuvoston jäsenistä ja lisäksi vastustavien maiden väkiluvun on oltava vähintään 65 % EU:n väestöstä. Valtioneuvoston EU-sihteeristöltä saatujen arvioiden mukaan säädöksen kaatuminen on epätodennäköistä.

Toisin sanoen delegoidun säädöksen kumoamista ajava kanta ei tosiasiallisesti vaikuttaisi säädöksen sisältöön tai sen hyväksymättä jättämiseen.

Jos delegoitu säädös kumottaisiin, se vaikuttaisi kielteisesti Suomen ja EU:n ilmastotavoitteiden sekä Pariisin sopimuksen toteuttamiseen.

Tässä vaiheessa delegoitua säädöstä vastaan äänestäminen ei myöskään edistäisi Suomen EU-vaikuttamista, koska olemme taksonomia-asetuksen valmistelun yhteydessä olleet mukana hyväksymässä komissiolle oikeuden delegoitujen säädösten antamiseen emmekä siinä yhteydessä ole vaatineet delegoinnin sisällön rajaamista.

Katsomme, että delegoidun säädöksen kumoamista ajava linja on Suomen etujen vastainen ja aiheuttaa haittaa ilmastotavoitteiden toteutumiselle ja luo kuvan, ettei Suomi tue ajatusta taloudellisen ohjauksen kokonaiskriteeristöstä, jonka tavoitteena on varmistaa, että voimme vastata ilmasto-, ympäristö- ja biodiversiteettihaasteisiimme myös taloudellisesti kestävien investointien kautta.

Mielipide

Yllä olevin perustein katsomme,

että Suomen tulee tukea delegoidun säädöksen hyväksymistä neuvoston äänestyksessä.

Helsingissä 25.11.2021

Mari Holopainen vihr
Atte Harjanne vihr